

Princip Den za rok

Gerhard Pfandl

Až do devatenáctého století většina studentů apokalyptických knih Daniel a Zjevení, používala historicistickou metodu interpretace časových proroctví v těchto knihách. Jeden z hlavních pilířů historicistické metody je princip rok za den, který říká, že den v apokalyptickém proroctví reprezentuje rok. Během devatenáctého století byla historicistická metoda pomalu nahrazena preterictickým a futuristickým systémem interpretace, přičemž obě popírají princip Den za rok. Preteristé umisťují většinu proroctví do minulosti, do doby římského impéria; futuristé umisťují většinu z proroctví do budoucnosti, obzvláště do posledních sedmi roků, které předcházejí druhému příchodu. Podle jejich názorů je začátek sedmi roků tajné vytržení Božího lidu.

Církev adventistů sedmého dne dále používá historicistickou metodu interpretace, protože věří, že princip Den za rok, není jakýmsi vzorcem myšlení, který násilně ovlivňuje text, ale je nalezen jako princip v Písmu samém. Např. v knize Daniel kapitole 7. a 8., používá interpretující anděl historicistickou metodu, aby vysvětlil různé symboly, které znázorňují říše v dějinách, jak jedna následuje druhou.

Je ironické, že jedno z nejlepších shrnutí principů Den za rok, které je založeno na dílech T. R. Birks a H. G. Guinness nalezneme u Desmonda Forda v jeho prvním komentáři knihy Daniel.

V jeho druhém komentáři knihy Daniel, který napsal o osmnáct let později, už tyto zdroje nepoužívá. Oproti jeho názoru, většina vykladačů Církve adventistů sedmého dne věří, že princip Den za rok je založen na Písmu. Hlavní body, které podporují tento názor, mohou být shrnuty následovně:

Protože vize v Danieli 7. a 8. kapitole jsou většinou symbolické a skládají se z množství různých šelem, které reprezentují důležité historické říše (7:3-7; 8:3-5, 20-21), časové úseky (7:25; 8:14), musí být viděny jako symbolické.

Skutečnost, že vize se zabývají sestupem a pádem známých říší v historii, které překlenují stovky roků, naznačuje, že prorocké časové úseky, musí také pokrýt dlouhé časové úseky.

Zvláštní způsob, jakým jsou tyto časové úseky vyjádřeny naznačuje, že nemohou být chápány doslovně. Kdyby „čas, časy a půl času“, v Danieli 7:25 znamenalo tři a půl doslovných roků, tak by Bůh pravděpodobně použil výraz: „tři roky a šest měsíců.“ V Lukášovi 4:25 a Jakobovi 5:17, kde je zmíněno tři a půl doslovných let, tak v každé frázi je napsáno tři roky a šest měsíců. Podobně Pavel zůstává v Korintu „rok a šest měsíců“ (Skutky 18:11) a David vládl v Hebronu „sedm roků a šest měsíců“ (2.Samuelova 2:11).

V Danieli 7. kapitole, kde čtyři šelmy vládnou dohromady více než tisíc roků, jsou následovány mocností malého rohu. Vize se zaměřuje na malý roh, protože je nejvíc v opozici vůči Bohu. „Tři a půl doslovných roků“ nemůže popsat boj mezi malým rohem a Nejvyšším, protože vyčerpávající rozsah historie spásy, která je popsána v těchto vizích, je mnohem delší. Se stejným principem se setkáváme ve Zjevení 12:6 a 14, kde 1.260 dnů, nebo tři a půl času, pokrývá největší úsek historie mezi prvním a druhým příchodem Krista.

Podle souvislostí a výrazu „čas, časy a půl času“, (Daniel 7:25; 12:7; Zjevení 12:14) „42 měsíců“, (Zjevení 11:2; 13:5) a „1.260 dnů“ (Zjevení 11:3; 12:6) všechny tyto údaje popisují stejný časový úsek, ale přirozený výraz „tři roky šest měsíců“ není použit ani jednou. „Zdá se, že Svatý Duch, se snaží vyčerpat všechny způsoby, kterými by mohl být tento časový interval vyjádřen, a vynechává

vždy ten způsob, který jako jediný byl v Písmu používán při záznamu doslovného časového úseku. Tento jev je podstatný, když akceptujeme systém „Den za rok“, ale v jiné aplikaci je nevysvětlitelný.

Proroctví v Daniel 7-8, 10-12, vedou až do „Doby konce“ (8:17; 11:35,40; 12:4,9) pak následuje vzkříšení (12:2) a ustanovení Božího věčného království (7:27). „V průběhu historie, která je popsána v těchto proroctvích a rozpíná se od doby proroka v 6. stol. př.nl. až do naší doby a ještě dále, by doslovný časový úsek „tři a půl až šest a půl roku“, nebyl schopen obsáhnout ani náznakem až do doby konce. Proto tyto časové údaje, musí být viděny jako symboly, které znázorňují mnohem delší časové úseky skutečného času, který se rozpíná až do doby konce.“

Jediný běžně používaný časový úsek, který není použit v apokalyptických proroctví Daniele, je rok. Dny, týdny a měsíce jsou zmiňovány, ale ne časový úsek „rok“. Nejzřejmější vysvětlení je, že „rok“ je jednotka, symbolizovaná běžně v těchto proroctvích.

Existuje spousta textů v historických příbězích Starého Zákona, ve kterých „dny“ znamenají „roky“ (Exodus 13:10; 1. Samuelova 2:19; 20:6; Soudců 11:40 atd.). Také v poetických částech Starého Zákona, jsou někdy „dny“ paralelní ke slovu „rok“ (Job 10:5; 32:7; 36:11; Žalmy 77:5; 90:9-10; atd.). „Obě tato použití nám dávají lepší pochopení tehdejšího způsobu myšlení, které nám může pomoci pochopit specifické aplikace časových vztahů v apokalypse“.

V proroctví o soudu v Numeri 14. kapitola a u Ezechiele 4. kapitola Bůh záměrně používá princip Den za rok jako poučení. „Až ty dny uplynou, lehneš si zase na pravý bok a po 40 dnů ponešeš vinu domu Judy. Odpočítal jsem ti po jednom dnu za každý rok.“ Ezechiel 4:6. „Po čtyřicet let poneseš svůj trest, podle počtu dní, v nichž jste prozkoumávali zem. Z každého z těch čtyřiceti dní se stane rok, abyste poznali mou nelibost.“ Numeri 14:34

V Danieli 9:24-27, se proroctví o 70 týdnech vyplnilo přesně v daném čase. Pokud použijeme princip Den za rok pro jeho interpretaci. Mnoho interpretů, kteří v jiných apokalyptických textech nepoužívají Den za rok, rozpoznali, že 70 týdnů jsou ve skutečnosti „týdny roků“, které dosahují od perské doby až po čas doby, ve které žil Kristus. Tím pádem pragmatický text v Danieli 9 potvrzuje platnost principu Den za rok.

Odkazy na platnost den za rok mohou být nalezeny i v Židovských spisech, které byly psány v období mezi Starým a Novým Zákonem. V knize Výročí se např. používá slovo „týden“ ve smyslu sedmi roků. Jak vysvětluje O. S. Wintermute: „Každý úsek sedmi roků je popisován jako týden roků, nebo jednoduše jako „týden.“ Každý úsek sedmi týdnů roků, 49 roků, je označen jako výročí.“

Noemův věk v knize Výročí 10:16 je popsán následujícími slovy: „900 a 50 roků dokončil svůj život, 19. výročí dva týdny a pět roků.“ 19.výročí = 19×49 roků = 931 roků

$$2 \text{ týdny} = 2 \times 7 \text{ roků} = 14 \text{ roků}$$

$$5 \text{ roků} = 1 \times 5 = 5 \text{ roků}$$

$$= 950 \text{ roků}$$

Časové úseky a data, v knize Výročí jsou někdy vyjádřeny slovem týden, což znamená 7 roků, např. svatba Abrama a Saraj ve 12:9 nastala: „ve 40. výročí, ve druhém týdnu, v jejich sedmém roce; a změna Abramova jména 15:1-7 nastala „v 5. roce, 4. týdne toho výročí ve třetím měsíci.“

Shrnutí: Naše studie ukázala, že historicistická metoda interpretace není nějakým výmyslem teologů, ale je spíše postavena na solidním biblickém a historickém základu. Byla použita andělem, který vysvětloval v knize Daniel proroctví, a používala se i v období mezi Starým a Novým zákonem

židovskými pisateli až do 19. Století. I většina vykladačů Bible používala tento princip. Oproti tomu, co mnozí tvrdí, není zastaralou metodou patřící do minulosti, ale hodnotným principem výkladů apokalyptických prorocství v dnešní době.

Gerhard Pfandl, Ph.D.

Part-time Associate Director

The Biblical Research Institute (BRI)

Zdroj: www.adventistbiblicalresearch.org